

Waarschuwingen uit de opvoeding van Hofni en Pinehas

Het is erg droevig als we ons moeten bezighouden met de zonen van Eli. Want toen zijn zonen zich vervloekt hebben gemaakt, heeft Eli hen niet eens zuur aangezien [berispt]' (1 Sam. 3:13).

De slechtheid van de zonen van Eli is maar al te goed bekend. Het is dan ook niet nodig om in te gaan op de details van hun zonde en van het oordeel dat daarop volgde (zie 1 Sam. 3:13). De Heer heeft Zelf alles opgesomd in dit vers en Hij geeft ons de oorzaak van zowel zonde als oordeel: 'Hij heeft hen niet eens zuur aangezien [of: berispt]'. Eli was 90 jaar oud toen hij protesteerde tegen het gedrag van zijn zonen, maar toen was het al te laat. 'Doch zij hoorden de stem van hun vader niet, want de HEERE wilde hen doden' (1 Sam. 2:25).

Er is misschien in de Schrift geen gedeelte dat zo ernstig tot de harten van ons als ouders spreekt als juist deze treurige geschiedenis. Laten we er ons allemaal goed in verdiepen en onze les leren. Waarschijnlijk zouden twee of drie verdiende afstraffingen deze jongens, toen ze klein waren, gered hebben -niet alleen van een vroegtijdige dood, maar het zou hun zielen gered hebben van de hel (zie Spr. 23:13-14).

Het is in deze tijd in sommige kringen geen gewoonte meer om kinderen te tuchtigen. Maar wat is de Schrift duidelijk op dit punt! Weer de tucht van de jongen niet; als gij hem met de roede zult slaan, zal hij niet sterven. Gij zult hem met de roede slaan, en zijn ziel van de hel redden' (Spr. 23:13-14). 'Die zijn roede inhoudt [spaart], haat zijn zoon; maar die hem liefheeft, zoekt hem vroeg met tuchtiging' (Spr. 13:24). 'De dwaasheid is in het hart van de jongen gebonden; de roede van de tucht zal de dwaasheid ver van hem wegdoen' (Spr. 22:15). 'De roede en de bestraffing geeft wijsheid; maar een kind dat aan zichzelf is overgelaten, beschaamt zijn moeder .. Tuchtig uw zoon, en hij zal u rust verschaffen en uw ziel vermaken geven' (Spr. 29:15,17). 'Tuchtig uw zoon, als er nog hoop is; maar verhef uw ziel niet om hem te doden' (Spr. 19:18).

Deze Schriftplaatsen maken de wil van God in deze kwestie volkomen duidelijk. Deze teksten tonen dat het nodig kan zijn een kind duidelijk te bestraffen (desnoods - als niets anders meer mocht baten - met een roede); ouders kunnen zich daarvan laten weerhouden door het huilen van het kind, maar het kan nodig zijn. In zo'n geval is het uiteindelijk tóch tot zijn welzijn. Daarbij moeten we er als vaders wel op letten niet overtrokken en liefdeloos te handelen, en al helemaal niet omdat we geprikkeld zijn. Een liefdevol vaderhart weet wanneer een afstraffing nodig is en heeft alleen als doel zijn kind op de juiste weg te houden.

We mogen terloops ook opmerken dat er een dringende noodzaak is om hier vroeg mee te beginnen. 'Leer de jongen de eerste beginselen naar de eis van zijn weg; ook als hij oud geworden zal zijn, zal hij daarvan niet afwijken' (Spr. 22:6). Wat een tegenstelling tussen Samuël, de zoon van Hanna (die we in 1 Sam. 1 en 2 vinden), en deze zonen van Eli! Het lijkt weinig twijfel dat Samuëls goede, Godvrezende moeder de korte maar kostbare tijd dat ze haar zoon thuis had, gebruikt heeft om hem op te voeden in de weg die hij moest gaan. We

mogen wel aannemen dat ze het falen van Eli niet is nagevolgd, maar dat ze Samuël berispt heeft. En mogelijk heeft ook Eli op zijn oude dag nog zijn les geleerd, en wanneer God in Zijn genade een nieuw jong leven aan de zorg van deze vader toevertrouwt, lijkt hij de zoon van Hanna heel anders opgevoed te hebben dan hij het bij zijn eigen zonen had gedaan.

De moderne opvoedingstheorie is dat aan de kinderen wordt toegestaan hun eigen weg te zoeken in 'zelfontwikkeling' (waarbij de ouders slechts een thuis bieden, maar niet de weg wijzen en corrigeren). Dit kan alleen maar tot verdriet en ellende leiden. Hoeveel beter is het in deze belangrijke zaak van het opvoeden van onze kinderen acht te geven op het duidelijke Woord van God!

G.C. Willis.